

Profesor Rolf-Christian Gaillard (1944–2011)

Z głębokim smutkiem przyjęliśmy niespodziewaną wiadomość, że 17 listopada 2011 roku zmarł profesor Rolf-Christian Gaillard. Jeszcze nie tak dawno, w maju ubiegłego roku, czynnie uczestniczył w Kursie Kształcenia Podyplomowego Europejskiego Towarzystwa Endokrynologicznego (ESE, *European Society of Endocrinology*) w Polańczyku. W ubiegłym roku wielokrotnie się spotykaliśmy i nic w Jego zachowaniu nie wskazywało na możliwą progresję choroby, z którą zmagał się od kilku lat. Profesor Gaillard często bywał w Polsce i we Wrocławiu, szczególnie w ostatnich latach. Śmiało można powiedzieć, że patronował przyznaniu ośrodkowi wrocławskiemu organizacji XVI Europejskiego Kongresu Endokrynologicznego w 2014 roku. Aktywnie wspierał starania prof. Andrzeja Milewicza i z ramienia zarządu ESE monitorował postęp przygotowań do tego ważnego dla nas wszystkich wydarzenia. Był obecny na otwarciu nowego Centrum Kongresowego we Wrocławiu, a wcześniej — przy okazji spotkania sekcji endokrynologii Europejskiej Unii Lekarzy Specjalistów (UEMS, *European Union of Medical Specialists*) — przez dziurę w ogrodzeniu naocznie weryfikował nasze obietnice, że budynek zostanie na czas oddany do użytku... Rolf był bardzo przyjaźnie nastawiony do Polski i Polaków, zawsze życzliwie nas wspierał na forum międzynarodowym.

Rolf-Christian Gaillard urodził się w Bullet na pograniczu szwajcarsko-francuskim. Studia medyczne na Uniwersytecie w Genewie ukończył w 1971 roku. W 1981 roku uzyskał doktorat i następnie odbył staże naukowe w Szpitalu Św. Bartłomieja w Londynie i w Instytucie Salka w La Jolla. Był profesorem zwyczajnym Wydziału Medycznego Uniwersytetu w Lozannie, do ubiegłego roku — Kierownikiem Oddziału Endokrynologii, Diabetologii i Chorób Metabolicznych Szpitala Uniwersyteckiego *Vaudois* w Lozannie, a wcześniej — w latach 1984–1992 — szefem Oddziału Neuroendokrynologii Kliniki Internistycznej Szpitala Kantonalnego w Genewie. Był skarbnikiem, a ostatnio przewodniczącym Zarządu Głównego Europejskiego Towarzystwa Neuroendokrynologicznego (ENEA, *European Neuroendocrine Association*), przewodniczącym sekcji endokrynologii UEMS, członkiem Zarządu ESE oraz członkiem rad naukowych wielu czasopism, w tym „Endokrynologii Polskiej”. Na wszystkich pełnionych stanowiskach dał się poznać jako sprawny organizator, ale także jako człowiek niezwykle przyjaźnie i koleżeńsko nastawiony do współpracowników i uczestników dyskusji. Był znany ze swojej elegancji przy rozwiązywaniu najtrudniejszych problemów. W swojej działalności naukowej zajmował się problematyką chorób przysadki i nadnerczy, neuroendokrynnej kontroli otyłości i endokrynologii stresu. Był autorem wielu podręczników akademickich i licznych publikacji w renomowanych czasopismach. W 2006 roku Uniwersytet Semmelweissa w Budapeszcie przyznał Mu godność doktora *honoris causa*.

Rolf przeszedł przed rokiem na emeryturę, urodził się pierwszy wnuk, miał liczne plany na przyszłość. Imponował elegancją i pogodą ducha. Miałem zaszczyt i przyjemność współpracować z Nim w ostatnich latach. Odszedł prawdziwy Przyjaciel i będzie Go nam bardzo brakowało.

Marek Bolanowski